

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Ladislava Hejtmánka a soudkyně JUDr. Hany Kadaňové, Ph.D., a Mgr. Hany Janotové ve věci

žalobce: **I. P.**, narozen XXX
státní příslušnost Ukrajina, bytem XXX
zastoupena advokátkou JUDr. Veronikou Pupalovou
sídlem Májová 606/35, Cheb

proti

žalovanému: **Ministerstvo vnitra**
sídlem Nad Štolou 3, Praha 7

o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:*I. Vymezení věci a žalobní argumentace*

- [1] Dne 8. 10. 2025 podal žalobce žádost o poskytnutí dočasné ochrany, č. j. OAM-0429708/DO-2025, kterou žalovaný obratem označil jako nepřijatelnou a vrátil ji zpět. Důvodem bylo předchozí udělení dočasné ochrany žalobkyni v Německu, žalobce tvrdí, že žalovaný postupoval dle § 5 odst. 1 písm. d) zákona č. 65/2022 Sb., o některých opatřeních v souvislosti s ozbrojeným konfliktem na území Ukrajiny vyvolaných invazí vojsk Ruské federace, ve znění pozdějších předpisů (dále též „*Lex Ukrajina*“).
- [2] Žalobce s postupem žalovaného nesouhlasí, jelikož je toho názoru, že ke dni podání žaloby podmínky pro udělení dočasné ochrany v České republice naplnil. Z toho důvodu neměla být jeho žádost shledána nepřijatelnou. Tento postup žalobce označuje za nezákonný zásah.
- [3] Žalobce odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 4. 2025, č. j. 1 Azs 174/2024-42, zvláště pak na jeho bod 32, a na rozsudek Soudního dvora Evropské unie ve věci C-753/23, *Krasiliva*.
- [4] Rovněž odkazuje na rozsudek zdejšího soudu ze dne 28. 5. 2025, č. j. 6 A 122/2024-55. Zmiňuje také věc, kterou žalovaný vede pod sp. zn. OAM-0415944-11/DO-2024.
- [5] Žalobce poukazuje na judikaturu a uplatňuje svůj názor, že žalovaný neměl jeho žádost označit za nepřijatelnou.

II. Vyjádření žalovaného

- [6] Žalovaný ve svém vyjádření navrhl soudu, aby žalobu pro její nedůvodnost zamítl.

III. Posouzení věci Městským soudem v Praze

- [7] Městský soud v Praze rozhodoval podle ust. § 87 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), na základě skutkového stavu zjištěného ke dni svého rozhodnutí, nezákonnost zásahu posuzoval podle skutkového a právního stavu účinného v době konání zásahu.
- [8] Zdejší soud se nejdříve zabýval tím, zda je splněna podmínka stanovená v ustanovení § 3 Legis Ukrajina. Dané ustanovení zakotvuje pravidlo, že dočasná ochrana se uděluje těm cizincům, na které se povinně vztahuje prováděcí rozhodnutí Rady 2022/382. Dle článku 2 odst. 1 tohoto rozhodnutí se za osobu vysídlenou z Ukrajiny považují ukrajinští státní příslušníci pobývající na Ukrajině před 24. únorem 2022, osoby bez státní příslušnosti a státní příslušníci třetích zemí jiných než Ukrajiny, kterým byla před 24. únorem 2022 poskytnuta mezinárodní ochrana nebo odpovídající vnitrostátní ochrana na Ukrajině, a rodinní příslušníci výše uvedených osob. Proto bylo nutno ověřit, zda lze žalobkyni podřadit pod některou z výše uvedených kategorií. Žalovaný ve svém vyjádření tvrdil, že z tiskopisu žalobkyniny žádosti vyplývá, že se žalobkyně před rozhodným dnem (24. 2. 2022) nenacházela na Ukrajině, nýbrž v Polsku.

- [9] Z textu žaloby neplyne žádný konkrétní údaj o tom, zda žalobce v tento den na Ukrajině pobýval, ani kdy přesně tuto zem opustil. Žalobce pouze uvedl, že z Ukrajiny utekl před válkou.
- [10] Soud se dále zabýval samotnou žádostí o poskytnutí dočasné ochrany, která tvoří součást soudního spisu (č. l. 6). V kolonce, kde měl žalobce uvést stát, na jehož území pobýval dne 24. 2. 2022, je uvedeno ČR. Dále z žádosti plyne, že v rámci odpovědi na otázku, zda žadatel někdy v době od 24. 2. 2022 do dne podání žádosti byl držitelem platného víza nebo povolení k pobytu v jiném státě, je uvedeno ne. V žádosti je pouze uvedeno, že žalobce získal dočasnou ochranu v Německu a že tato dočasná ochrana v době podání žádosti není platná. Žádost je opatřena podpisem žalobce, tudíž lze mít za to, že tímto podpisem žalobce vyjádřil svůj souhlas s údaji uvedenými v dané žádosti.
- [11] Z výše uvedených skutečností došel soud ve vztahu k otázce, zda žalobce spadá pod některou z výše uvedených kategorií zakotvených v prováděcím rozhodnutí Rady 2022/382, k závěru, že jelikož žalobce ve své žádosti uvedl jako místo pobytu dne 24. 2. 2022 ČR, tedy že by na Ukrajině dne 24. 2. 2022 pobýval, nelze ho podřadit pod kategorii ukrajinských státních příslušníků pobývajících na Ukrajině před 24. 2. 2022. Pro úplnost soud dodává, že nebyly zjištěny ani žádné jiné okolnosti, které by nasvědčovaly, že žalobce spadá pod některou ze zbývajících dvou kategorií uvedených v daném rozhodnutí.
- [12] V důsledku nemožnosti zařadit žalobce pod žádnou z výše uvedených kategorií soud shledal, že nebyly naplněny předpoklady k vyhovění jeho žádosti o poskytnutí dočasné ochrany. Postup žalovaného byl tedy ve vztahu k vyhodnocení nepřijatelnosti žádosti z důvodu neprokázání, že je žalobkyně osobou podle § 3 Legis Ukrajina, správný.
- [13] Žalovaný při vyhodnocení žádosti rovněž uvedl, že nepřijatelnost vyplývá také ze skutečnosti, že žalobce získal dočasnou ochranu v jiném členském státě Evropské unie. K tomuto zdejší soud poukazuje na závěry formulované v jeho předchozích rozhodnutích zabývajících se touto žalobní námitkou. Ve vztahu k ní lze odkázat například na body 29 až 39 rozsudku zdejšího soudu ze dne 19. 11. 2025, č. j. 6 A 100/2025-32.

IV. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

- [14] V dané věci tak soud s ohledem na výše uvedené uzavírá, že podanou žalobu nepovažuje za důvodnou, a proto ji zamítl (ust. § 78 odst. 7 s.ř.s.).
- [15] Ve věci soud rozhodl rozsudkem bez nařízení jednání, neboť účastníci proti takovému postupu neměli ve stanovené lhůtě námitek a jednání k projednání žaloby nebylo nutné, když soud neprováděl další dokazování (ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.). Skutkové okolnosti nejsou mezi účastníky sporné, proto je soud nemusel zjišťovat dokazováním.
- [16] Výrok o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s., podle kterého má účastník, který měl ve věci úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem. Vzhledem k tomu, že žalovanému státu – vykonavateli veřejné správy – tyto

nevznikly nad míru obvyklou jeho běžné činnosti, soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou (2) týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 4. února 2026

JUDr. Ladislav Hejtmánek, v.r.
předseda senátu